

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЩОДО ЕНЕРГЕТИЧНОГО ВИКОНАННЯ БУДІВЕЛЬ

(ДИРЕКТИВА 2002/91/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ ВІД 16 ГРУДНЯ 2002 РОКУ)

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЩОДО ЕНЕРГЕТИЧНОГО ВИКОНАННЯ БУДІВЕЛЬ

(ДИРЕКТИВА 2002/91/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ від 16 грудня 2002 року)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Поважаючи Угоду про створення Європейської Спільноти, зокрема її Статтю 175(1),

Поважаючи пропозицію Комісії¹,

Поважаючи думку Економічного і Соціального Комітету²,

Поважаючи думку Комітету Регіонів³,

Діючи згідно з процедурою, викладеною у Статті 251 Угоди⁴,

Враховуючи, що:

- 1) Стаття 6 Угоди наказує, щоб вимоги охорони довкілля були інтегровані у визначення і виконання програм і заходів Спільноти.
- 2) До природних ресурсів, про ощадне і раціональне використання яких йдеться у Статті 174 Угоди, належать нафтопродукти, природний газ і тверді види палива, які є найважливішими енергетичними ресурсами, але також і основним джерелом викидів двоокису вуглецю.
- 3) Зростання енергоефективності є важливою складовою пакету програм і заходів, необхідних для виконання Кіотського протоколу, і має бути зазначене у будь-якому пакеті програм, щоб відповісти подальшим зобов'язанням.
- 4) Управління попиту на енергію є важливим інструментом, що уможливує вплив Спільноти на світовий енергоринок, а, отже, на стабільність енергопостачання у середньо- і довготерміновому вимірі.
- 5) У висновках від 30 травня 2000 року і від 5 грудня 2000 року Рада схвалила план заходів Комісії щодо енергоефективності і запропонувала спеціальні заходи в будівельній галузі.
- 6) Сектор житла і послуг, більшу частину якої становлять будівлі, відповідає за понад 40% кінцевого споживання енергії у Спільноті і має тенденцію до розширення, що, в свою чергу, тісно пов'язано із зростанням споживання нею енергії, а відповідно і викидів двоокису вуглецю.
- 7) На даний час спостерігається певний економічний ефект Директиви Ради 93/76/ЄС від 13 вересня 1993 року стосовно обмеження викидів двоокису вуглецю за допомогою покращення енергоефективності (SAVE)⁵, що вимагає від Країн-членів розробляти, здійснювати і звітувати про програми у сфері енергоефективності у будівельній галузі. Однак, потрібен додатковий правовий інструмент для започаткування конкретних заходів з метою розкриття значного невикористаного потенціалу для енергозбереження та зменшення суттєвих відмінностей між досягненнями Країн-членів у даному секторі.
- 8) Директива Ради 89/106/ЄС від 21 грудня 1988 року про зближення законів, постанов і адміністративних положень Країн-членів щодо будівельних продуктів⁶ вимагає, щоб будівельні роботи та проектування і встановлення пов'язаного з ними опалювального, охолоджувального і вентиляційного устаткування проводились таким чином, щоб споживання енергії при їх експлуатації, враховуючи місцеві кліматичні умови і потреби власників, було низьким.
- 9) Подальші заходи з покращення енергетичних параметрів будівель повинні враховувати кліматичні і місцеві умови, а також клімат у приміщеннях і рентабельність. Вони не повинні суперечити іншим важливим вимогам щодо будівель, таким як доступність, економічність та їх призначення.
- 10) Енергетичне виконання будівель слід розраховувати на підставі методології, що на регіональному рівні може бути диференційованою. Це, окрім термоізоляції, включає ще й інші фактори, які відіграють щораз важливішу роль, як-от, об-

¹ Офіційний журнал С 213 Е, 31.7.2001, с. 266, і Офіційний журнал С 203 Е, 27.8.2002, с. 69.

² Офіційний журнал С 36, 8.2.2002, с. 20.

³ Офіційний журнал С 107, 3.5.2002, с. 76.

⁴ Висновок Європейського Парламенту від 6 лютого 2002 р. (ще не опублікований в Офіційному журналі), Спільна заява Ради від 7 червня 2002 р. (Офіційний журнал С 197, 20.8.2002, с. 6) і рішення Європейського Парламенту від 10 жовтня 2002 р. (ще не опубліковане в Офіційному журналі).

⁵ Офіційний журнал L 237, 22.9.1993, с. 28.

⁶ Офіційний журнал L 40, 11.2.1989, с. 12. Директива з поправками у Директиві 93/68/ЄЕС (Офіційний журнал К 220, 30.8.1993, с.1).

ладнання для опалення і кондиціонування повітря, застосування поновлюваних джерел енергії та планування будівлі. Комплексний підхід до даного процесу, зреалізований кваліфікованими і/або акредитованими експертами, чия незацікавленість повинна бути гарантована за об'єктивними критеріями, сприятиме зусиллям Країн-членів, спрямованим на енергоощадність будівель, а для майбутніх власників або користувачів забезпечить на ринку майна у Спільноті прозорість енергетичного виконання.

- 11) Комісія планує і надалі розробляти стандарти, такі як EN 832 чи prEN 13790, включивши сюди також розгляд систем кондиціонування повітря і освітлення.
- 12) Будівлі впливатимуть на довготривале споживання енергії, а тому нові будівлі повинні відповідати мінімальним вимогам щодо енергетичного виконання, достосованим до місцевого клімату. З огляду на це, доцільно оптимально використовувати фактори, що стосуються покращення енергетичного виконання. Оскільки застосування альтернативних систем енергопостачання, як правило, ще не повністю вивчено, слід розглянути технічну, екологічну і економічну здійсненність таких систем. За допомогою одноразового дослідження Країна-член могла б отримати перелік заходів з енергозбереження для умов пересічного місцевого ринку, які відповідають критеріям рентабельності. Якщо захід або заходи вважаються здійсненими, то перед початком будівництва можна замовити вже спеціальне дослідження.
- 13) Значну реконструкцію наявних будівель, тобто таку, що виходить за звичні межі, слід розглядати як сприятливу нагоду здійснити рентабельні заходи для покращення їх енергетичного виконання. Реконструкція вважається значною, коли загальна вартість робіт, пов'язаних з каркасом будівлі і/або енергообладнанням, таким як опалення, постачання гарячої води, кондиціонування повітря, вентиляція та освітлення, перевищує 25% вартості будівлі, не враховуючи вартості землі, на якій вона знаходиться, а також якщо реконструкції підлягає понад 25% каркасу будівлі.
- 14) Однак, покращення загального енергетичного виконання існуючої будівлі не обов'язково означає її повну реконструкцію і може обмежитись лише тими частинами, що найбільше стосуються енергетичного виконання і є рентабельними.
- 15) Вимоги до реконструкції наявних будівель мають відповідати запланованій функції, якості або характеру будівлі. Повинна бути можливість повернення додаткових коштів, вкладених у таку реконструкцію, за рахунок отриманих заощаджень енергії протягом прийнятного періоду часу з огляду на очікуваний технічний час інвестиції.
- 16) Процес сертифікації може підтримуватись програмами сприяння однаковому доступу до покращеного енергетичного виконання. Він базується на домовленості між організаторами спільного починання і органом, призначеним Країнами-членами, та здійснюється енергосервісними компаніями, що гарантують визначені інвестиції. Країни-члени повинні здійснювати нагляд і реалізовувати прийняті схеми, а також надавати допомогу у використанні систем заохочення. Наскільки це можливо, сертифікат повинен містити опис існуючої ситуації стосовно енергетичного виконання будівлі і, відповідно, може переглядатись. Будинки органів державної влади та будинки громадського призначення повинні слугувати прикладом з огляду на екологічні та енергетичні міркування, а тому мають регулярно проходити енергетичну сертифікацію. З метою кращого поширення серед громадськості інформації щодо енергетичного виконання такі енергетичні сертифікати слід виставляти на показ у помітному для відвідувачів місці. Щобільше, демонстрування офіційно рекомендованої у приміщенні температури разом з показами наявної температури повинно запобігати неправильному використанню систем опалення, кондиціонування повітря і вентиляції. Це має попереджувати надмірне використання енергії та забезпечувати комфортні кліматичні умови у приміщенні (температурний комфорт) відносно температури надворі.
- 17) Країни-члени можуть застосовувати також інші засоби/заходи, не передбачені даною Директивою, щоб заохочувати покращене енергетичне виконання. Країни-члени повинні заохочувати добрий енергоменеджмент, враховуючи інтенсивність використання будівель.
- 18) Протягом останніх років у південно-європейських країнах помітно зросла кількість систем кондиціонування повітря. Це спричиняє значні проблеми у години пікового навантаження, підвищуючи вартість електроенергії та порушуючи енергетичну рівновагу в цих країнах. Слід віддавати перевагу стратегіям, що покращують температурне виконання будівель у літній період. З цією метою потрібно більше розвивати методи пасивного охолодження, передусім ті, що покращують кліматичні умови у приміщенні і мікроклімат довкола будівель.
- 19) Регулярне технічне обслуговування парових котлів і систем кондиціонування повітря кваліфікованим персоналом забезпечує їх правильне відрегулювання відповідно до специфікації виробу, і таким чином оптимальне з огляду на довкілля, безпеку і енергію виконання. Незалежне оцінювання всього опалю-

ДИРЕКТИВА ЩОДО ЕНЕРГЕТИЧНОГО ВИКОНАННЯ БУДІВЕЛЬ

вального обладнання доцільне, якщо йдеться про його заміну, виходячи з рентабельності.

20) Виписування рахунків мешканцям будинків щодо коштів опалення, кондиціонування повітря і гарячої води, розрахованих пропорційно до фактичного споживання, могло б сприяти енергозбереженню в житловому секторі. Мешканці повинні мати змогу регулювати власне споживання тепла і гарячої води настільки, наскільки такі заходи є рентабельними.

21) Відповідно до принципів доповнювальності і пропорційності, викладених у Статті 5 Угоди, на рівні Спільноти необхідно визначити загальні принципи системи вимог до енергетичного виконання, та її цілі, але докладне їх виконання мають забезпечити Країни-члени, що дозволить кожній з них обрати найбільш відповідний до її конкретної ситуації режим. Дана Директива обмежується мінімумом, потрібним для досягнення цих цілей і не виходить за межі необхідного.

22) Слід забезпечити можливість швидкого достосування методології розрахунків, а Країнам-членам – регулярного перегляду мінімальних вимог у сфері енергетичного виконання будівель відповідно до технічного прогресу, серед іншого, стосовно ізоляційних характеристик будівельних матеріалів та майбутніх розробок у галузі стандартизації.

23) Слід вжити заходів, необхідних для виконання даної Директиви, відповідно до Рішення 1999/468/ЄС Ради від 26 червня 1999 року, що встановлює процедури для виконання повноважень, наданих Комісії⁷,

ПРИЙНЯЛИ ДАНУ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Мета

Дана Директива має на меті сприяти покращенню енергетичного виконання будівель в межах Спільноти, з урахуванням зовнішніх кліматичних і місцевих умов, а також вимог щодо клімату в приміщеннях і рентабельності.

Дана Директива встановлює вимоги щодо:

- а) загальної схеми для методології розрахунку комплексного енергетичного виконання будівель;
- б) застосування мінімальних вимог стосовно енергетичного виконання нових будівель;

- в) застосування мінімальних вимог стосовно енергетичного виконання наявних великих будівель, що підлягають значній реконструкції;
- г) енергетичної сертифікації будівель;
- д) регулярної перевірки парових котлів і систем кондиціонування повітря в будинках, а також оцінювання опалювального обладнання там, де термін експлуатації котлів перевищує 15 років.

Стаття 2

Визначення

Для потреб даної Директиви буде застосовано наступні визначення:

1. «будівля» – накрита дахом споруда, що має стіни, енергія в якій використовується для формування клімату в приміщенні; даний термін може стосуватись будівлі загалом або її частин, що були заплановані або змінені для окремого використання;
2. «енергетичне виконання будівлі» – кількість енергії, фактично спожитої або розрахованої для задоволення різних потреб, пов'язаних з нормованим використанням будівлі, що може, серед іншого, включати опалення, нагрівання гарячої води, охолодження, вентиляцію і освітлення. Ця кількість повинна відображатись за допомогою одного або більше числових показників, з урахуванням термоізоляції, технічних і монтажних характеристик, планування і розташування (з огляду на кліматичні аспекти), впливу сонця і сусідніх споруд, власного виробництва енергії та інших факторів, що впливають на потребу в енергії, включно з кліматом у приміщенні;
3. «сертифікат енергетичного виконання будівлі» – сертифікат, визнаний Країною-членом або уповноваженою нею юридичною особою, який включає енергетичне виконання будівлі, порівняне згідно з методологією, що базується на загальній схемі, викладеній у Додатку;
4. «СТЕ» (сукупні тепло і енергія) – одночасне перетворення початкового палива у механічну або електричну і теплову енергію, що відповідає певним якісним критеріям енергоефективності;
5. «система кондиціонування повітря» – поєднання всіх компонентів, потрібних для такої форми обробки повітря, при якій можна контролювати або знижувати температуру, можливо, у поєднанні з контролем за провітрюванням, вологістю і чистотою повітря;

⁷ Офіційний журнал L 184, 17.7.1999, с. 23.

ДИРЕКТИВА ЩОДО ЕНЕРГЕТИЧНОГО ВИКОНАННЯ БУДІВЕЛЬ

6. «паровий котел» – корпус котла разом з паливною, призначенням якої є передача воді тепла, що виділяється внаслідок спалювання;
 7. «фактична номінальна потужність (подана у кіловатах)» – максимальна теплова потужність, визначена і гарантована виробником, як така, яку можна досягти під час неперервної роботи, і, що узгоджується з вказаною виробником корисною потужністю;
 8. «теплова помпа» – пристрій або агрегат, що при низькій температурі поглинає тепло з повітря, води або ґрунту і забезпечує цим теплом будівлю.
- будівлі та пам'ятники, що офіційно знаходяться під охороною як частина відомого середовища, або ж у зв'язку з їх особливою архітектурною чи історичною цінністю, де відповідність даним вимогам неминуче змінить їх характер або вигляд;
 - будівлі, котрі використовують як місця вшанування і для релігійних заходів;
 - тимчасові будівлі із запланованим терміном використання два роки або менше, промислові майданчики, майстерні, нежитлові сільськогосподарські будівлі, що потребують мало енергії, і нежитлові сільськогосподарські будівлі, які використовує галузь, охоплена державною галузевою угодою щодо енергетичного виконання;

Стаття 3

Прийняття методології

Країни-члени будуть застосовувати методологію розрахунку енергетичного виконання будівель на підставі загальної схеми, викладеної у Додатку, на державному або регіональному рівні. Частина 1 і 2 цієї схеми буде достосовано до технічного прогресу згідно з процедурою, зазначеною у Статті 14(2), і враховуючи стандарти або норми, прийняті у законодавстві Країни-члена.

Цю методологію буде встановлено на державному або регіональному рівні.

Енергетичне виконання будівель буде викладено доступно і може включати показник викидів CO₂.

Стаття 4

Встановлення вимог щодо енергетичного виконання

1. Країни-члени здійснюватимуть необхідні заходи, щоб забезпечити встановлення мінімальних вимог щодо енергетичного виконання, що базуються на методології, викладеній у Статті 3. При встановленні вимог Країни-члени можуть розрізнити нові і наявні будівлі та різні категорії будівель. Щоб уникнути можливих негативних наслідків, як, наприклад, невідповідного провітрювання, ці вимоги враховуватимуть загальні кліматичні умови у приміщенні, а також місцеві умови, призначення і термін експлуатації будівлі. Ці вимоги будуть переглядатись через регулярні проміжки часу, не рідше ніж раз на 5 років, і, якщо необхідно, оновлюватись для відображення прогресу в будівельній галузі.

2. Вимоги щодо енергетичного виконання буде застосовано згідно зі Статтями 5 і 6.

3. Країни-члени можуть вирішити не встановлювати або не застосовувати вимоги, про які йдеться у параграфі 1, для наступних категорій будівель:

- житлові будинки, котрі планується використовувати менше, ніж чотири місяці на рік;
- автономні будівлі із загальною корисною площею, меншою, ніж 50 м².

Стаття 5

Нові будинки

Країни-члени здійснюватимуть необхідні заходи, щоб забезпечити відповідність нових будівель мінімальним вимогам щодо енергетичного виконання, про які йдеться у Статті 4.

Для нових будівель із загальною корисною площею понад 1 000 м² Країни-члени забезпечать перед початком їх будівництва розгляд і урахування технічної, екологічної та економічної здійсненності альтернативних систем, таких як:

- децентралізовані системи енергопостачання, що базуються на поновлюваній енергії;
- СТЕ;
- централізоване опалення або охолодження, якщо вони є;
- теплові помпи (за певних умов).

Стаття 6

Наявні будинки

Країни-члени здійснюватимуть необхідні заходи, щоб забезпечити, що при проведенні значної реконструкції будівель із загальною корисною площею понад 1 000 м² усучаснення їх енергетичного виконання виходитиме з міні-

мальних вимог, настільки, наскільки це технічно, функціонально і економічно здійснено. Країни-члени будуть визначати ці мінімальні вимоги щодо енергетичного виконання на підставі відповідних вимог, встановлених для будівель згідно зі Статтею 4. Мінімальні вимоги можна буде встановити або для реконструйованої будівлі загалом, або для реконструйованих систем чи компонентів, якщо ті є частиною реконструкції, яка має бути проведена протягом обмеженого часу з метою покращення загального енергетичного виконання будівлі.

Стаття 7

Сертифікат енергетичного виконання

1. Країни-члени забезпечать при будівництві, продажу або винаймі будівель, залежно від конкретного випадку, надання власникові або через власника майбутньому покупцеві чи наймачеві сертифікату енергетичного виконання. Сертифікат зберігатиме юридичну дію не довше 10 років.

Сертифікація квартир або частин, розрахованих на окреме використання у житлових блоках, може базуватись на:

- загальній сертифікації всього будинку для житлових блоків зі спільною системою опалення, або
- оцінці іншої типової квартири у тому ж блоці.

Країни-члени можуть виключити категорії, про які йдеться у Статті 4(3), зі сфери застосування цього параграфа.

2. Сертифікат енергетичного виконання для будівель буде включати еталонні значення, такі як, правові стандарти і вихідні показники, щоб дати можливість користувачам порівняти і оцінити енергетичне виконання будівлі. Сертифікат супроводжуватиметься рекомендаціями щодо рентабельного покращення енергетичного виконання.

Завдання цих сертифікатів буде обмежено наданням інформації, а будь-які наслідки, пов'язані з ними, у сенсі правових або інших дій будуть вирішуватись відповідно до державних норм.

3. Країни-члени здійснюватимуть заходи, щоб забезпечити, що у випадку будівель з загальною корисною площею понад 1 000 м², зайнятих органами державної влади та установами, що надають громадські послуги великій кількості осіб, а отже, є часто відвідувані, сертифікат енергетичного виконання, не старший ніж 10 років, буде виставлено на показ у добре помітному для громадян.

Можна також виразно демонструвати рекомендовану і наявну у приміщенні температуру, а де доречно, і інші важливі кліматичні фактори.

Стаття 8

Перевірка парових котлів

Відносно зменшення споживання енергії та обмеження викидів двоокису вуглецю Країни-члени:

а) або встановлять необхідні заходи, щоб започаткувати регулярну перевірку парових котлів, що працюють на непоновлюваному рідкому чи твердому паливі з фактичною номінальною потужністю від 20 до 100 кіловат. Таку перевірку можна також застосувати і до парових котлів, що працюють на інших видах палива.

Парові котли з фактичною номінальною потужністю понад 100 кіловат необхідно перевіряти принаймні що два роки. Для газових парових котлів цей період можна збільшити до чотирьох років.

Для опалювального обладнання, що включає парові котли з фактичною номінальною потужністю понад 20 кіловат, старші, ніж 15 років, Країни-члени встановлять необхідні заходи для одноразової перевірки всього опалювального обладнання. На підставі цієї перевірки, що включатиме оцінку потужності парових котлів та відповідності їх розмірів вимогам щодо опалення будівлі, експерти надаватимуть користувачам поради стосовно заміни парових котлів, інших модифікацій системи опалення та альтернативних варіантів рішень;

б) або здійснюватимуть заходи, щоб забезпечити надання користувачам порад стосовно заміни парових котлів, інших модифікацій системи опалення та альтернативних варіантів рішень, що може включати перевірку з метою оцінки потужності і відповідності розмірів парового котла. Загальний вплив цього підходу повинен приблизно дорівнювати впливу в результаті здійснення заходів, визначених пунктом а). Країни-члени, які оберуть цей варіант, повинні що два роки надсилати до Комісії звіт про адекватність їхнього підходу.

Стаття 9

Перевірка систем кондиціонування повітря

Відносно зменшення споживання енергії та обмеження викидів двоокису вуглецю Країни-члени здійснюватимуть необхідні заходи, щоб започаткувати регулярну перевірку систем кондиціонування повітря з фактичною номінальною потужністю понад 12 кіловат.

Ця перевірка включатиме оцінку ефективності системи кондиціонування повітря і відповідності її розмірів вимогам охолодження будівлі. Користувачам буде надано відповідні поради щодо можливого покращення або заміни систем кондиціонування повітря та альтернативних варіантів рішень.

Стаття 10

Незалежні експерти

Країни-члени забезпечать, що сертифікація будівель, складання супровідних рекомендацій, перевірка парових котлів і систем кондиціонування повітря буде проводитись незалежно кваліфікованими і/або акредитованими експертами, що працюють самостійно або у в державних чи приватних підприємницьких структурах.

Стаття 11

Коментарі

Комісія за допомогою Комітету, створеного Статтею 14, дасть оцінку даній Директиві, виходячи з досвіду, здобутого при її виконанні, і, якщо необхідно, запропонує серед іншого:

- а) можливі додаткові заходи щодо реконструкції будівель із загальною корисною площею до 1 000 м²;
- б) загальні стимули до подальших заходів з енергоефективності у будівлях.

Стаття 12

Інформація

Країни-члени можуть здійснювати необхідні заходи для інформування користувачів будівель про різні методи і практики, що слугують покращенню енергетичного виконання. На прохання Країн-членів Комісія допомагатиме їм в організації відповідних інформаційних кампаній, що можуть поєднуватись із програмами Спільноти.

Стаття 13

Пристосування схеми

Пункти 1 і 2 Додатку будуть переглядатись через регулярні проміжки часу, не рідше, ніж що два роки.

Будь-які поправки, необхідні для пристосування пунктів 1 і 2 Додатку до технічного прогресу, повинні прийматись відповідно до процедури, викладеної у Статті 14(2).

Стаття 14

Комітет

1. Комісії буде допомагати Комітет.
2. У випадку посилань на цей параграф буде застосовано Статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЕС щодо положень Статті 8.

Період, вказаний у Статті 5(6) Рішення 1999/468/ЕС, становитиме три місяці.

3. Комітет повинен ухвалити власні Процедурні Правила.

Стаття 15

Перенесення термінів

1. Країни-члени введуть у дію закони, правила та адміністративні положення, необхідні для виконання даної Директиви, не пізніше, ніж 4 січня 2006 року. Про це вони негайно повідомлять Комісію.

Коли Країни-члени прийматимуть ці заходи, то останні міститимуть посилання на дану Директиву, або таке посилання буде супроводжувати їх офіційне опублікування. Країни-члени визначають, як зробити таке посилання.

2. У зв'язку з недостатньою кількістю кваліфікованих і/або акредитованих експертів Країни-члени можуть отримати додатковий трирічний період для повного запровадження положень Статей 7, 8 і 9. Використовуючи цей варіант, Країни-члени повідомлять Комісію, надаючи відповідне обґрунтування разом з графіком подальшого виконання даної Директиви.

Стаття 16

Введення в дію

Дана Директива вступає в силу з дня її опублікування в Офіційному журналі Європейських Громад.

Стаття 17

Адресати

Дану Директиву адресовано Країнам-членам.

Укладено в Брюсселі 16 грудня 2002 року.

Від Європейського Парламенту	Від Ради
Президент	Президент
П. Кокс	М. Фішер Боел

ДОДАТОК

ЗАГАЛЬНА СХЕМА РОЗРАХУНКУ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ВИКОНАННЯ БУДІВЕЛЬ (СТАТТЯ 3)

1. Методологія розрахунку енергетичного виконання будівель буде включати принаймні наступні аспекти:

- а) температурні характеристики будівлі (каркасу і внутрішніх перегородок тощо). Ці характеристики можуть включати теж герметичність;
- б) опалювальне обладнання і систему постачання гарячої води, включно з їх ізоляційними характеристиками;
- в) обладнання для кондиціонування повітря;
- г) вентиляцію;
- д) вбудоване освітлювальне обладнання (головно, у нежитловому секторі);
- е) розташування і орієнтацію будівель, включно з кліматом надворі;
- є) пасивні сонячні енергосистеми і захист від сонця;
- ж) природну вентиляцію;
- з) кліматичні умови в приміщенні, включно із запроєктованим внутрішнім кліматом.

2. У даному розрахунку при необхідності буде враховуватись позитивний вплив наступних аспектів:

- а) активних сонячних енергосистем та інших опалювальних і електричних систем, що базуються на джерелах поновлюваної енергії;
- б) електроенергії, виробленої за допомогою СТЕ;
- в) систем централізованого і блокового опалення та охолодження;
- г) природного освітлення.

3. Для потреб даного розрахунку будівлі слід відповідно систематизувати за категоріями:

- а) односімейні будинки різного типу;
- б) багатоквартирні блоки;
- в) офіси;
- г) навчальні будівлі;
- д) лікарні;
- е) готелі і ресторани;
- є) спортивні споруди;
- ж) будівлі для послуг гуртової і роздрібної торгівлі;
- з) будівлі іншого типу, що споживають енергію.